

Sygn. akt *VI RCa 14/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Grzegorz Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. G.**

przeciwko **małoletniej O. G. i małoletniemu A. G.** reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego M. G.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 22 października 2014 roku

sygn. akt III RC 573/14

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 14/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 22 października 2014r. w sprawie III RC 573/14 oddalił powództwo K. G. o obniżenie alimentów na rzecz pozwanych O. G. i A. G. reprezentowanych przez matkę M. G..

Sąd uzasadnił rozstrzygnięcie zawinionym przez powoda utraceniem możliwości zarobkowania, a tym samym brakiem możliwości przerzucenia na pozwanych odpowiedzialności za jego sytuację. Wskazał również na brak możliwości zabezpieczenia potrzeb pozwanych przez ich matkę, która zarobkuje, jednak uzyskuje niewysokie wynagrodzenie, nadto możliwości zarobkowe znacznie ogranicza jej stan zdrowia.

Wyrok ten apelacją zaskarżył powód wskazując na brak możliwości podjęcia pracy, zaś możliwość skorzystania przez matkę pozwanych ze świadczenia rentowego. Uznał, że nie jest zobowiązany do utrzymywania matki pozwanych, a na to wskazuje jej sytuacja zarobkowa. Podał, że odbywa karę pozbawienia wolności i prognozuje, że będzie ona długotrwała, co powoduje zwiększanie się zaległości alimentacyjnych. Wskazał, że do momentu osadzenia w zakładzie karnymłożył na utrzymanie rodziny i zabezpieczał potrzeby pozwanych. Aktualnie natomiast nie jest w stanie wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego ze względu na brak możliwości podjęcia zatrudnienia.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Słusznie dostrzegł skarżący, że obowiązek zabezpieczenia potrzeb małoletnich dzieci obciąża oboje rodziców. Wbrew jednak jego twierdzeniom sytuacja rodziny nie jest taka, jak przedstawił to w apelacji i w trakcie postępowania. Obowiązek alimentacyjny to nie tylko finansowanie kosztów utrzymania, ale również osobiste starania o wychowanie i utrzymanie. Powód w oczywisty sposób bieżącej pieczy nie wykonuje, gdyż pozostaje w izolacji. Całkowity więc obowiązek wykonywania prac na rzecz dzieci, nadzorowania ich sprawy, wychowania obciąża ich matkę. Zgodnie natomiast z art. 135§2 k.r.o. sytuacja taka uzasadnia proporcjonalne obciążenie powoda kosztami utrzymania pozwanych. W konsekwencji powód, jako osoba bierna w kwestii sprawowania osobistej pieczy nad dziećmi winien ponieść koszt utrzymania pozwanych. Taka sytuacja uwzględnia dwupłaszczyznowy obowiązek alimentacyjny na rzecz dzieci, które z racji wieku nie są w stanie utrzymać się samodzielnie.

Niewątpliwie powód z racji przebywania w zakładzie penitencjarnym ma znikome możliwości zarobkowe, podobnie, jak oddziaływania wychowawczego na pozwanych. Sytuacja ta jednak, jako w pełni zawiniona przez powoda, nie może powodować przerzucenia na pozwanych negatywnych konsekwencji. Powód samodzielnie podjął decyzje skutkujące umieszczeniem go w izolacji pomimo świadomości obowiązków wobec członków rodziny, dlatego też jego aktualna sytuacja nie pociąga za sobą uznania, że ma on obiektywnie obniżone możliwości zarobkowe. Warunki w jakich się aktualnie znajduje są wynikiem jego działań i decyzji. Małoletni pozwani natomiast uprawnieni są do zabezpieczania swoich potrzeb niezależnie od nieodpowiedzialnych decyzji powoda.

W konsekwencji więc uznając, że sytuacja powoda wynika z jego nieprzymuszonych działań Sąd odwoławczy nie dostrzegł podstaw do obniżenia alimentów na utrzymanie małoletnich pozwanych. Orzekł więc na podstawie art. 385 k.p.c. o oddaleniu apelacji jako bezzasadnej.